

Grattis till årets Fadimepris!

Innehåll

- 1 Grattis till årets Fadimepris!
- 2 "Prismotivering"
- 3 Hedersvåldet skördar liv
fortfarande
- 4 Kvinnoförtryck och
islamofobi
- 5 Ni förstår inte hedersmord
- 6 Snögubbefestivalen i Iran

Ansvarig utgivare:

Sara Ghasemyani
sara.ghasemyani@spray.se

Redaktör:

Soleyman Ghasemiani
soleyman.ghasemiani@spray.se

Adress: Box 69 / 424 22 Angered

- Tel: 070- 444 15 78
- Fax: 08- 590 737 99
- info@barnenforst.se
- www.barnenforst.se
- www.childrenfirstinternational.org

Fredagen 2006-01-20, fick Soleyman Ghasemiani, poet, författare och ordförande för Barnen Först i Sverige ta emot årets Fadime pris från Fadimes Minnesfond för sina enträgna och långvariga insatser mot hedersmord och hedersrelaterat våld. Vi sänder våra hjärtliga gratulationer till Soleyman Ghasemiani. Detta pris är en seger för rörelsen för jämlikhet i samhället och kommer att driva våra ansträngningar mot hedersvåldet, många steg framåt.

Samma dag deltog Soleyman Ghasemiani i egenskap av ordförande för Barnen Först i seminariet "Hedersrelaterat liv" i riksdagen och pratade om religiösa skolors negativa konsekvenser för barn och krävde att alla religiösa skolor för barn, stängs

omedelbart. Samma dag deltog Soleyman Ghasemiani i Sveriges Radio P1:s program Studio 1 och diskuterade hedersvåldsproblematiken. De flesta av tidningarna skrev om priset.

Senare på kvällen deltog Soleyman Ghasemiani i manifestationen till Fadimes minne på Segerlstorget i Stockholm. Efter sitt tal överlämnade Soleyman Ghasemiani tillsammans med Sara Mohammad ett öppet brev till skolministern Ibrahim Baylan som hade deltagit i manifestationen. Idag publicerade Expressen det brevet som tar upp hedersvåldet och den aktuella utvecklingen.

**Barnen Först: s
Internationella avdelning
2006-01-21**

FADIMES MINNESFOND

-en insamlingsstiftelse

Motivering

”Styrelsen för Fadimes minnesfond har beslutat att Soleyman Ghasemiani får Fadime Sahindals pris 2006.

Soleyman Ghasemiani uppmärksammade mycket tidigt att hedersmord förekom i Sverige och att förövarna fick en mildare dom med hänvisning till deras kultur. Redan 1994 skrev Soleyman Ghasemiani en debattartikel i Göteborgs-Posten om den kristna palestinska kvinnan som mördades av sin far för att hon var kär i en muslimsk man. Det som upprörde Soleyman Ghasemiani var att Lindesbergs tingsrätts dom innebar att fadern dömdes för dråp istället för mord och att domen talar om den arabiska kulturen som görningens bakgrund.

Vi lånar dina ord Soleyman Ghasemiani:

” Varför tar man för givet att det inte fanns alternativa kulturmönster i mördarens hemland som borde ha lett honom andra tankar än att döda sin dotter?”

Sen dess har du fortsatt att föra din kamp mot hedersmord och aldrig accepterat att samhället och rättsväsendet gör skillnad mellan folk av olika härkomst”

Styrelsen för Fadimes minnesfond- en insamlingsstiftelse

Hedersvåldet skördar liv fortfarande!

*Sara Mohammad
Soleyman Ghasemiani*

Fyra år efter mordet på Fadime Sahindal, lever fortfarande många flickor under hederskulturens kvävande förtryck. Än hotas många till livet och får gå under jorden för att undkomma med livet i behåll. Om tidigare låg fokus bara på flickor i samband med hedersvåldet, fick det svenska samhället en blodig påminnelse om det felaktiga i det perspektivet. Våldet denna gång tog en ung mans liv i hederns namn. Abbas Rezai, en ung afghansk asylsökande, mördades i november 2005 i Högsby i Oskarshamn sedan han hade förälskat sig i en 16 årig flicka. Den kärleken började på en chatsida på Internet. De blev stört kära i varann, förlovade sig i hemlighet och hoppades på ett långt gemensamt liv om de hade fått bestämma själva. Problemet var bara att den kärleken var förbjuden.

Flickvännens familj hade istället annat i sikte för sin dotter. Abbas var inte välkommen i den världen eftersom han omkullkastade familjens heliga planer.

Denna gång mördades inte flickan eftersom man hade trott att stötestenen för familjens heder var ur världen. Men på det psykiska planet mördades hon också. Hon förlorade sin älskade genom sin familj; dem som hon hade älskat hela sitt liv.

Hedersbrott är inga brott som begås i hast mod. Det handlar om planerade våld mot i första hand flickorna. Mord är ett sällsynt tillgrep i det systemet. Hotet om våld och de sociala konsekvenserna av att bryta mot systemets regler brukar räcka. Flickorna underkastar sig systemets kvinnofientliga reglementen och inlemmar dess värden. Hela det kvinnofientliga och

patriarkala systemet bygger på den totala kontrollen av kvinnans sexualitet. Våldet är till för att garantera systemets fortbestånd med dess inneboende tydliga könsroller, normer och könsapartheid. Det är ett krig mot det kvinnliga könet och hennes krav på jämlikhet och rätten över sitt liv och sin kropp.

Hedersmord är bara toppen på det isberg som står under ytan och stoltserar med sina blodiga fingrar. Att bestiga toppen på det isberget ger inget perspektiv värt namnet. Man ser bara den blanka ytan på vattnet och i bästa fall kanske skimtar någon duktig forskare något av berget där under. Hedersmord handlar om värderingar, om värdesystem, om levnadssätt som har olika religiösa, kulturella och traditionella institutioner bakom sig.

Värderingar och olika religiösa och kulturella institutioner kan man inte bemöta med informationskampanjer och upplysningsmaterial. Dessa har självklart en viss betydelse i ett strukturellt förändringsarbete. Värderingar försvagas eller förstärks beroende på det samhälleliga utrymme de får genom de politiska styrkeförhållandena. Lättar man på det politiska trycket mot traditionella och konservativa idéer får de

självklart ett uppsving. Hederskulturen bygger på förkastliga normer och värderingar ur jämlikhets och jämställdhets perspektiv. För att bekämpa hederskulturen måste man inrikta sig på de strukturer och system som upprätthåller och försörjer dessa värderingar.

Det är här frågan om religiösa skolor för barn och barn och religion i allmänhet aktualiseras. Religioner är patriarkala. Religiösa skolor bygger på religiösa värderingar med ett föråldrad och helt förkastligt könsperspektiv där kvinnan är den uppenbart förtryckta parten i guds namn. Synen på sexualiteten ur det islamistiska och traditionella kristna perspektivet är ett helvete för den moderna människan. Barn i dessa religiösa och traditionella miljöer lärns från barnsben att hata sig själva och sina känslor för sina syndiga tankar och ibland göromål. Religioner är odemokratiska i sitt väsen eftersom de inte har med människan att göra utan med den högre makten. De är dogmatiska i grund och botten eftersom de har sina oföränderliga heliga verser och order. Här är nyfikenheten en oförlätlig synd. Tänk vad som händer när barn tvingas att ha med detta system att göra, inte bara i hemmiljön utan också i skolan och på fritiden. Det

här är det värsta man kan göra mot barn och den största tjänst som kan göras för hederskulturens fortbestånd.

Religiösa skolor för barn måste avskaffas eftersom barn inte har något med

religion att göra. Barn måste skyddas från alla de fördomar och konstlade indelningar som olika religioner sprider. Att låta barn indoktrineras av religiösa könsroller är stötande. Bibel- eller koranskolor för barn är ett slag i ansiktet för de humanitära värdena som lägger barns bästa i främst rummet.

Enligt Sveriges Radio, har regeringen planer på att göra förändringar i den nuvarande skollagen angående religiösa skolor. Man tänker göra det svårare för de religiösa friskolorna att vara religiösa om de vill ha statliga medel. Men man tillåter startandet av religiösa skolor utan statlig stöd (och självfallet utan inblandning!). Den enda

skillnaden för statens del blir alltså att inte betala något bistånd till de religiösa skolorna som vill stå på sina egna ben. Vad hjälper detta barnen? Vad hjälper detta de små beslöjade flickorna, de små själarna som måste rabbla gudsverser i koran- och bibelskolor? Vad hjälper detta mot de kvinnofientliga normer och värderingar som dessa skolor har hela sin grund och tyngd på? Ingenting. Barnen och flickors fri- och rättigheter blir de stora förlorarna i denna gamla nymodighet. Detta ger hederskulturen ytterligare skjuts framåt och hedersmordskandidaterna kommer att knuffas in oavkortat i den blodiga men osynliga kön.

Vi kräver att alla religiösa skolor för barn stoppas. Barn har inget med religion att göra. Kvinnors jämlikhet och fri- och rättigheter skall väga klart tyngre än religiösa institutioners krav på intrång i det offentliga rummet. Skolor skall inte tillåta religiösa symboler och yttringar på sitt territorium. Och sist men inte minst: inga föräldrar skall få förhindra sina barn att delta i olika skolämnen eller skolaktiviteter med hänvisning till religion, kultur, eller olika seder och bruk.

■

Kvinnoförtryck och islamofobi

Nick Alemi

I en debattartikel i GP 19/1 går Nazem Tahvizadeh och Thaher Pelaseyed till hårt angrepp mot arrangörerna av Vita nejlikors festivalen i Göteborg. De menar att arrangörernas synsätt i att klandra religion och kultur för hedersbrott kan gynna islamofobi. Vidare hävdar de att denna analys ”går hand i hand med islamofobiska, imperialistiska strömningar som idag legitimerar ockupationen av Irak, Palestina och ett anfallskrig mot Iran”.

Å Barnen Först:s vägnar i Sverige, vill jag först dementera något. Barnen Först har inte varit med som arrangör i den nämnda festivalen. De som kallat sig för Barnen Först är några avhoppade vänner som inte längre har något med oss att göra. Den intresserade kan få mer information på vår hemsida www.barnenforst.se om detta.

Vita Nejlikors festivalen får stå för sina texter och uttalanden. Men på många punkter har Barnen Först

och Vita nejlikors arrangörer en gemensam värdegrund en samsyn däribland i frågan om hedersrelaterat våld. Här vill jag bemöta textförfattarnas försök att likställa hedersrelaterat våld med det allmänna våldet mot kvinnor överallt. Det var precis samma synsätt som mynnade ut i Gudrun Schymans uttalande om de ”svenska talibanerna”. Författarna använder stora ord som patriarkatet för att inte säga något alls. De menar att det är patriarkala strukturer i familjen som står bakom hedersbrott. Jag tror inte att någon invänder mot detta. Men vad är patriarkala strukturer och varifrån har de hämtat sina värderingar om inte från religion och kultur. De gamla patriarkerna var inget mindre än de gamla religiösa överhuvuden. Religionen var den ideologiska grunden för den patriarkala ordningen. Hedersvåldet bygger på värderingar som legitimerar kvinnans ofördelaktiga sociala status som en lägre

stående varelse, en andra rangens människa, en farlig och opålitlig sexuell varelse som är till för att tjäna sin man, sin gud och sina barn. Hon skall övervakas som en egendom och hennes sexualitet, hennes umgänge, hennes relationer med omvärlden stympas eller kontrolleras totalt. Hon ska vara fin och oskuld; gå tyst, skratta inte offentligt, titta inte i främlingars ögon, skaka inte hand med män, dölja varenda millimeter av sin kropp, vara beslöjad, lämna aldrig sin man, vara beredd att tillfredsställa sin man var oh när som helst.

Det är detta de patriarkala strukturerna går ut på. Textförfattarna säger inte ett enda ord om detta

vilket påbjuds de troende från just de religioner de tar i försvar. Islam är inget undantag på detta område men den mest hårdföra av dem i dagsläget inte minst p.g.a. den politiska islams intåg t.o.m. i hjärtat av Ungvänster.

När religiösa värderingar inlemmas i det samhälleliga

livet förvandlas de till kulturella normer och formar de sociala koderna. Då kan de tidigare religiösa värderingarna verka utanför själva religionen också. Det är därför dessa normer kan framträda hos både troende likväl icke troende familjer i samhället.

Så visst har hedersvåldet att göra med kultur och religion. Men det är bara en n a t i o n a l i s t i s k förklaringsmodell som kan dra slutsatsen om kulturell enhet hos folkgrupper, tesen om ett folk och en kultur. Det finns alltid olika kulturer i ett och samma samhälle utan några främmande invandrare! Heders- och kyskhetskulturen är en kultur som har den politiska makten bakom sig i många länder med islam som dominerande religion och som en del av makten, om inte hela den. Dessa värderingar präglar juridiken, strafflagen, utbildningsväsendet, kulturinstitutionerna, arbetsmarknaden, familjen etc. Den andra kulturen finns också där, levande trots förtrycket. Fadime hörde till den andra kulturen. De sociala rörelserna för kvinnors fri- och rättigheter och eldsjälarna mot hedersbrott i dessa länder och i den övriga världen tillhör den andra kulturen som författarna inte ser.

Nu till damoklessvärdet islamofobi och den förhatliga imperialismen!

Visst ska man vara rädd för religioner när de försöker tränga in sig i det offentliga rummet. Religion skall vara hundra procent privat annars skall man med fog vara rädd för dess vetenskapsfientlighet, vidskepelser, trångsynthet, dess patriarkala ordning, k v i n n o f i e n t l i g h e t , könsrollerna, sexualiteten, barnförtrycket, för den totala dogmatismen och det hat som den föder mot ”de andra” och de otrogna. Denna rädsla mot religioner, vilken den än är, är befogad och rättmätig.

Det är bara en marsian som kan få detta till att betyda rädsla för de människor som kallas för muslimer. Detta synsätt betyder ingenting annat än förbud mot kritik av religioner eller ideologier eller olika värdegrunder.

Författarna jämför Barnen Först och arrangörerna för Vita nejlikors festivalen med de ” i s l a m o f o b i s k a ” imperialisterna som har invaderat Afghanistan och Irak. Att ställa oss i samma rad är bara löjeväckande. Författarna är ute och cyklar när de kallar imperialisterna för islamofober. I Afghanistan är det islamister som har kommit till makten med USA:s oförbehållslösa stöd. USA hade inga problem alls med talibanerna innan terrorn den 11:e september. De var i s j ä l v a v e r k e t

imperialismens gossebarn som massproducerades av CIA:s dollarsäckar i Pakistan.

I Irak är det islamistiska krafter som sitter vid makten tack vare ockupanternas uppenbara förkärlek till islamitiseringsen av statsmakten. Binladen var USA:s älskade kämpe tidigare. Saudiarabien är västmakternas käraste hejduk i mellanöstern. Religionen är en viktig kugge i den rådande världsordningen till imperialisternas favör. Varken de tidigare kolonialmakterna eller dagens västmakter har haft några ambitioner att försvaga religioners bojar i tredje världen. Tvärtom har religionen använts som ett medel för att säkerställa sina intressen på bekostnad av de grundläggande mänskliga fri- och rättigheterna.

Artikelförfattarna blandar korten mycket oskicklig. I sin antiimperialistiska iver har de inget emot att hamna i samma skyttegravar som de mest reaktionära krafterna. Bara de är emot USA, så räcker det för författarna att börja applådera. Att de krafterna sedan håller på att anställa blodbad på alla de människor som vill leva ett fritt, jämlikt, jämställt och människovärdigt liv, bekommer dem inte!

Ni förstår inte hedersmord!

Svenska journalisters intensiva rapportering av hedersmord har överlag gett mycket goda resultat. Mediernas sätt att förklara hedersmord har tyvärr även medfört vissa nackdelar. Den 21 januari, Fadimes dödsdag, förra året publicerade Göteborgs-Posten tre artiklar. I överingressen kunde man läsa: "I dag är det tre år sedan Fadime Shahindal mördades av sin pappa. Skälet var att hon vanhedrat familjen genom att ha en svensk pojkvän".

Den 13 juni 1998 skrev Aftonbladet med stora bokstäver: "Fadime hotas till livet för att hon valde en svensk pojkvän. Fadime har länge levt med dödshot från sin egen familj. Hennes "brott": hon hade en svensk pojkvän". Samma dag som Fadime mördades kunde man läsa i Aftonbladet: "26-åriga Fadime har under flera år levt på flykt undan sin familj och sina släktingar sen hon träffat en svensk pojkvän". Den 13 december 2005 sökte jag via sökmotorn AltaVista på ordkombinationen "hedersmord pojkvän". Sökningen gav 1330 träffar. Sedan sökte jag på "hedersmord svensk pojkvän" denna sökning gav 1310 träffar. Skillnaden är bara 20 träffar. Detta kan tolkas som en indikator på hur massmedier i Sverige har förklarat hedersmord och dess orsaker.

Hedersmord hör inte till

Rasool Awla
Sociolog och statsvetare

någon specifik kultur, socialklass eller etnisk grupp. Det tillämpas av

såväl muslimer som de som tillhör religiösa minoriteter i islamvärlden och delvis även utanför islamvärlden. Vanligast är det dock bland muslimer i Mellanöstern, Afghanistan, Pakistan och Nordafrika. Merparten av de människor som lever i en "hederskultur" är inte beredda att gå så långt som till att döda någon för hederns skull; de som är beredda att döda är i minoritet.

I Mellanöstern har hedersmord tillämpats i flera tusen år – långt före islams födelse. Fenomenet har alltså inte uppstått bland invandrargrupper i Sverige! Invandrare från kyskhetskulturer har tagit med sig "seden" hit. De tusentals kvinnor som mördas i hederns namn runt om i världen årligen dödas inte heller för att de har haft en kärleksaffär med en svensk man. Pela Atroshi mördades i hederns namn i juni 1999. Hennes pojkvän var inte svensk. Enligt den norska tidningen Ny Tid 2005-02-12 och Sundsvalls Tidning 2002-01-23 var Fadime Shahindals pojkvän, Patrik, inte heller "hel svensk". Hans mor var svenska medan hans far var

muslim från Iran.

Kvinnor i en hederskultur drar inte skam över sin släkt genom att skaffa sig en pojkvän med en annan etnisk eller religiös tillhörighet än den egna familjen. Deras "brott" är att de har dristat sig till att inleda en relation överhuvudtaget!

De allra flesta kvinnor som dödas i hederns namn i världen dödas i sina egna hemmiljöer på grund av att de har haft ett förhållande med en man – oftast en granne eller på annat sätt en bekant – som har samma kultur, religion och etniska tillhörighet som flickan själv. Uppenbarligen är den här synen på föräktenskapliga förbindelser mycket svår att ta till sig för människor i ett land som Sverige, där den sexuella friheten mer eller mindre är en självklarhet.

Journalister har som bekant oerhört stor makt men just därför också ett stort ansvar. Få andra påståenden om invandrare torde kunna skapa den rasism och främlingsfientlighet som de ovan nämnda formuleringarna är i stånd att göra – på en rasistisk hemsida, Forum mot islamisering, citeras Aftonbladets artikel från den 13 juni 1998 (se ovan).

Jag tror inte att Fadime och andra som har dödat i hederns namn, hade velat att debatten kring deras död skulle förklaras på detta felaktiga vis.

Låt inte de felaktiga förklaringarna till hedersmord, som fått så stor spridning, föröka sig ytterligare och på det sättet förstöra de goda effekter som uppnåtts med hjälp av just journalister!

Snögubbefestivalens resolution i Sanandadj i Iran

Varje år fylls familjerna av glädje när "Centret för försvaret av barns rättigheter" arrangerar Snögubbe-festivalen. Barnen ler och informerar varandra med glädje. Deras röst blir ett med centrets och barnen och deras

rättigheter uppmärksammas än mer. Sekunderna nedräknas för festivalstarten och alla går hand i hand mot startpunkten. Glädjen och upprymdheten väller över gatorna. Barn unga och gamla har samlats för att vara med i barnens glädje och deras lekar. Vi är samlade för

att utropa att barns integritet och deras rättigheter måste respekteras. Vi vet att utan de vuxnas stöd och anslutning kan barnen inte delta i denna festival på egen hand. Vi vet också att barn inte kan försvara sig när deras rättigheter kränks. De behöver vårt stöd. Försvaret av barns rättigheter är de vuxnas plikt. Barnen kräver ett bättre liv av oss. Denna festivals budskap är välfärd och välstånd för alla barn. Vi festivaldeltagare står bakom följande krav:

- 1- Allmän och gratis utbildning för alla barn
- 2- Allmän Sjukvård för alla barn
- 3- Staten måste omhänderta

och försörja alla gatubarn och föräldralösa barn

4- Barnarbete, under 18 år, måste vara förbjudet

5- Förbud mot varje form av profitering på barn

6- Lika rättigheter för alla barn, pojkar och flickor, från arvsrätt till alla andra sociala och civila fri- och rättigheter

7- Förbud mot aga, tortyr, fängelse och dödsdomar mot barn

8- Staten måste respektera barnkonventionen

9- Vi fördömer demoleringen av de fattiga invånarnas bostäder i stadsdelen Feyzabad i Sanandadj och stödjer de bostadslösa barnen och deras familjers rättmätiga krav på bostad.

10- Vi kräver att förföljelserna mot sociala och civilrättsaktivister stoppas. Vi kräver också frigivningen av arbetaraktivisterna i Saqez.

11- Vi stödjer Teherans bussförarens förbunds rättmätiga krav och kräver frigivningen av dess ordförande Mansor Osanloo.

**Snögubbe-festivalen i
Sanandadj
2006-01-13**

*Översättning: Mahnaz
Motihi*

Barnen Först

Ordf. Soleyman Ghasemiani

Barnen Först
Box 69
424 22 Angered

Tel: 070- 444 15 78
Fax: 08- 590 737 99

info@barnenforst.se
barnenforst1@yahoo.se
www.barnenforst.se

OBS!

Vi har ny adress!

www.barnenforst.se

Children First

Chair Person, Soraya Shahabi

Main Office:
CF, BM Box 2592
London WC1N3XX / England

Tel. 44-798 134 3101
Fax: 1-413-639- 1602

childrenfirstinternational@yahoo.ca
www.childrenfirstinternational.org